A°. 1838. N°. 35.

DONDERDAG DEN 3den MEI.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 30 April 1838.

Bij Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal opgemerkt zijnde, dat in den text van art. 26 der Wet van 24 Januarij 1838 *op de uitoeffening der Geneeskundige wetenschappen in de Kolonie Suriname*, (Gouvernements Blad No. 2.) een misslag is ingeslopen, welke in de toepassing tot verkeerde gevolgtrekkingen aanleiding zou kunnen geven, heeft mitsdien bij resolutie van heden No. 507 | 46 goedgevonden en verstaan, aan hetzelve artikel de navolgende nieuwe redactie te geven.

ARTIKEL 26.

» Voor ieder voorschrift, hetwelk niet » overeenkomstig het voorgaande art. 25 is » ingerigt, en van hetwelk de Commissie » bij de taxatie der Rekeningen, of bij visitatie van Apothekars winkels, als anderzins kennis mogt bekomen, zal door » den Medicinæ, Chirurgiæ of artis obste- » tricæ Doctor verbeurd worden, eene » boete van [illegible]

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 30 [illegible]

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 27sten dezer maand No. 502 | 458, is de Klerk bij de Magazijnen C. L. D'HONDT, *eervol* uit die betrekking ontslagen en benoemd geworden tot BIJLEGGER bij de *Aukaner Boschnegers* alhier.

De Gouvernements Secretaris,
G. S DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 1 Mei 1838.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* bepaald is, als volgt:

Dat een BROOD van *acht* Centen, moet wegen 6 Oncen; en

Dat van *vier* Centen, 3 Oncen.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarnaar te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 30sten April, de Nd. Am. Brik *Caynet*, Kapt. D. Driskell, van Boston, hebbende 23 dagen reis.

Idem, de Engelsche Schoener *Robert Haynes*, Kapt. W. Payne, van Demerary; Passagiers: de Luitenant der Engelsche Marine J. Hoepel; J. P. Neese; John Cameron; H. M. Tull en deszelfs Zuster.

* * * Berigten over Demerary ontvangen, melden, dat uit het Engelsch dagblad *The Times* van den 26sten Februarij 1838 blijkt, dat het Schip *de Twee Gebroeders*; gevoerd door Kapt. J. K. POTJEWIJD, van Suriname vertrokken en bestemd naar Amsterdam, op den 19den Februarij j. l. op de hoogte van *Scilly* is gestrand en verbrijzeld. De Suikerlading is verloren gegaan; de mede ingenomene 67 balen Catoen zijn, in een beschadigden staat gered geworden.

ADVERTISSEMENTEN.

(18704) De Gouverneur Generaal en Mevrouw VAN HEECKEREN, voornemens zijnde in den loop der tegenwoordige maand naar het Moederland te vertrekken, zullen zich doen vergezellen van hunne vrije Bedienden GODARD HENDRIK VAN ZUTPHEN, CHRISTINA MARIA FRANCINA VAN ZWOL en SUSANNA SOPHIA KAMPHERBEEK.

Paramaribo den 1 Mei 1838.

(18702) Over [illegible], den dag en datum nader te bepalen, zal de KURATOR en WEESMEESTER bij het Departement der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, door den Vendumeester S. E. FLU, publiek doen verkoopen :

1°. Het *HUIS* en *ERF*, La. E. No. 288, aan de *Prince Straat*, aankomende voor de *helft* den Boedel van CORNELIA SCHEPER, en voor de *wederhelft* C. SCHEEN geb. VERSCHUUR.

2°. Den GROND *FRANKFORT*, gelegen aan de rivier *boven Saramacca*, ter regterhand in het opvaren, toebehoorende aan opgenoemden.

3°. Het *HUIS* en *ERF*, La. E. No. 278, aan de *Prince Straat*, aankomende den Boedel BLANKA DA [illegible]

4°. Het *HUIS* en *ERF*, La. E. No. 321, aan de *Hooge Straat*, toehoorende den Boedel MOZES van LOUIS.

En over *veertien* dagen:

5°. Het *HUIS* en *ERF*, La. A. No. 2, op den groote Rijweg op *Combé*, aankomende de minderjarige Erven van M. D. SCHMIDT.

Paramaribo den 1 Mei 1838.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ VAN *WELDADIGHEID.*

Het HOOFD-BESTUUR dezer Maatschappij het houden eener Openbare Vergadering tot het doen van het verslag over den jare 1837, hebbende vastgesteld tegens Vrijdag den 11den Mei eerstkomende, heeft de eer ter kennisse van het algemeen en van derzelver Leden in het bijzonder te brengen, dat deze Vergadering zal plaats hebben des morgens ten *half negen* uren, in het Kerkgebouw der *Evangelische Luthersche Gemeente* alhier.

Het HOOFD-BESTUUR voornoemd, noodigt zoo wel de Leden dezer Maatschappij als de overige Ingezetenen dezer plaats ten vriendelijkste uit, de Vergadering bij te wonen, en door eene talrijk opkomst, den luister dier plegtigheid te verhoogen.

Paramaribo den 25 April 1838.

De Algemeene Secretaris,
P. VOS.

([illegible]) De ondergeteekenden geven bij deze te kennen, dat zij als *KOOPLIEDEN* hebben geassocieerd, onder de *Firma* KROSS & COMP., — recommanderen zich in de gunst der Heeren Planters en verdere Ingezetenen, en bieden tevens te koop aan:

Beste Bier, Roode- Madera- en Rijnsche Wijn, Muscaat Wijn; Cognac Brandewijn, Seltzerwater in manden, *extra fijne* Likeuren, Fransche Vruchten op Brandewijn, Maagbitter en extract d'Absinthe, [illegible] Koper- en Blikwaren in soorten, en veel meer andere GOEDEREN, tegens *civile* prijzen.

Paramaribo den 2 Mei 1838.

J. A. KROSS.
J. P. C. UCKERMAN.

Weggedreven.

(17602) Van de Plantaadje *Vredenburg*, eene *PONT*, die dezelve terug bezorgt of eenig aanwijzing kan doen, zal *genereus* beloond worden. — Adres bij J. D. DE MEINERTZHAGEN.

(18706) W. H. LANS is voornemens voor *een jaar tijds* de Kolonie te verlaten.

(18707) D. ALETRINO vertrekt.

Mengelwerk.

MENSCHKUNDIGE AANMERKINGEN.

1. Iemand, die elks Vriends wil zijn, die ieder een verpligten wil, ieder een iets aangenaams zeggen of betoonen, kan inderdaad in de zamenleving een behagelijk wezen zijn; maar hij is tevens [illegible] de maatschappij [illegible] plaats hebben, die hij [illegible] waarheid niet wegnemen kan, maar nog meer voeden moet, door ieder in zijne wanklankige afwijkingen te versterken. En dit kan hij niet doen, zonder eene reeks van tegenstrijdige gevoelens en daden, die hem gedurig ongelijk aan zichzelven, zwak van karakter, en eindelijk in den volsten zin van het woord *valsch* maken. — En een valsch Mensch is een sluipvergif voor de maatschappij.

2. De opregtste karakters zijn doorgaans de *ruwste* en minst geliefkoosde; maar zij bezitten toch de meeste degelijkheid. Als ik een vast steunpunt voor mijnen voet zoeken, sta ik liever op eene harde rots, die mij door zijne ruwe en scherpe punten somtijds pijn doet, dan op eene effenbare, maar glibberige en vuile [illegible].

3. Omstandigheden en lotgevallen beslissen veelal over des Mensch, en maken hem, wat hij in de schatting van anderen, ja niet zelden ook, wat hij in zichzelven is. O hoe velen zouden in gelukkiger toestand uitmuntende en allernuttigste leden der maatschappij zijn, waarin zij nu vergeten schuilen, en als een ballast worden medegevoerd! Hoe velen daarentegen, die nu schitteren en aangebeden worden, zouden als niets beteekenende wezens in de diepte der vergetelheid wegzinken, misschien wel verachtelijk worden in ieders oog, bijaldien zij van de hoogte hunnes voorspoeds en welvaarts wierden ter neder gestort! — Ach, lieve Menschen! laat ons toch nooit alleen naar omstandigheden en lotgevallen onzen Broeder beoordeelen, maar naar zijn innerlijk gehalte! Wie weet, wat gij zelf geworden waart, het zij door ruimen voorspoed begunstigd, of door knellende rampen nedergedrukt! — De Menschheid is eene vloeistof, zij neemt al de gedaanten aan der vormen, waarin zij gegoten wordt. Uit deszelfde massa wordt een *Satÿr* en een *Apollo* gegoten.

4. Ik bewonder Mannen, die in hunne soort *groot* zijn; ik bewonder nog meer *groote* Vrouwen, maar zeldzaam heb ik de eerste, en bijna nooit de laatste, beminnelijk gevonden.

5. Waarom zijn de Menschen toch in alle vakken en kringen eeuwig tegen elkander in Staatkundigen, Zedelijken of Wijsgeerigen oorlog?—Is het, omdat zij zich onderling niet verdragen kunnen? Is het, omdat het *Egoïsmus* ieder te veel doet ingrijpen in eens anders grondgebied? Is het, omdat de onderdeelen te talrijk, te veel op elkander gehoopt zijn, om met den anderen in goede *harmonie* te blijven bestaan? Ik weet het niet; want het antwoord [illegible] misschien wel aan dit alles te gelijk, en aan nog veel meer. Dit weet ik, dat de Heer der Schepping weinig reden heeft, om zich, van dien kant, boven de familie der woeste dieren verheven te achten, want deze azen nog op anderen roof, en laten hun eigen geslacht ongemoeid. Wij integendeel zijn in eeuwigen strijd onder elkander; en, hetgeen zonderling is, nooit waren wij dit sterker, dan toen wij het meest *fraterniseerden!*

ANEKDOTE NOPENS PROFr. *ROELL.*

De vermaarde Hoogleeraar in de Godgeleerdheid (na 1704 te *Utrecht*) Herm. Alex. Roëll, reisde eens, tegen het einde der groote vakantie, van *Deventer*, (alwaar hij twee jaren gevestigd heeft gehad), met den gewonen postwagen naar *Utrecht*. Op den wagen waren mede alleen twee Studenten in de Godgeleerdheid aan de *Leijdsche* hoogeschool, die over *Utrecht* weder derwaarts vertrokken, en Roëll niet van persoon kenden. Het was toen in den tijd, dat 's mans fijn gesponnen ketterijen veel *alarm* in de *Nederlandsche Hervormde Kerk*, en natuurlijk ook vele spraak onder de *Theologische* Studenten wekten.— Deze beide jonge geleerden overlegden dan, den lastigen dag op den postwagen te slijten, met spaatelijk en grondig over de ketterij van den *Utrechtschen Professor* Roëll te *disputeren*, zoo dat de een de verdediger, en de ander de *Opponent* van Roëll maken zou. Zoo *disputeerden* zij dan, spiegelvechtende, tot 's avonds, wanneer, bij het aankomen te *Utrecht*, *Prof.* Roëll de Heeren bedankte »voor de eer, welke zij hem aangedaan, en »[illegible] »[illegible] zijne [illegible] »klaar, en zoo leerrijk *respectivelijk* te bestrijden »en te verdedigen."

De beide Heeren evenwel keken, denkelijk, min of meer op hun *respectieven* neus.

ZUIVERE ZEDEKUNDE.

(*Fragment uit* A. WALLS *Kermis*.)

De waard bragt mij in eene zaal, waarin aan vier ronde tafels, *punch* gedronken werd. Het gezelschap mogt ongeveer vijftig man sterk zijn, en — *bestond geheel uit Filosofen*.— Ik plaatste mij zeer ootmoedig aan een klein tafeltje, en waagde het niet de oogen opteslaan. Eindelijk stond een van de heeren op, en ging bij mij zitten. Ik stond oogenblikkelijk op, en maakte eene diepe buiging.

»Hoe bevalt het u bij ons?" vraagde hij aan.

»Ach, Mijnheer!" zeide ik, »men heeft mij »zoo vele eer bewezen, dat ik mij voor mij »zelven schame."

»Gij houdt dus veel van de eer?"

»Het is eigenlijk mijn grootst vermaak, dat »men mij vertrouwt, en mij lief heeft."

»Dat maakt u dan gelukkig?...."

»Ja Mijnheer! ik erken het, dat maakt mij »gelukkig."

»O wee! o wee! Gij hebt nog volstrekt »geen denkbeeld van de zedekunde."

»Hebben! ik heb der zedekunde zeer genegen."

»En, gij kunt dan nog zeggen, dat u iets »gelukkig maakt [illegible]"

Op dit oogenblik ontstond er een rumoer aan alle vier de tafeltjes, en ik werd zeer spoedig van den minsten twintig Filosofen omringd, die mij van het hoofd tot de voeten bekeken.

»Weg met menschelijke gelukzaligheid! — »Lang leve de Zedekunde!" — klonk het nu aan eene der ronde tafeltjes.

»Op den ondergang der zinnelijkheid, mijne »Heeren!" — klonk het aan een ander tafeltje.

»Bravo! Bravo!" riep en schreeuwde eene geheele menigte stemmen. — »Verga de zinne»lijkheid! Leve de zedekunde!"

De Heeren, die rondom mij stonden, ijlden naar hunne plaatsen, en ledigden driemaal achter elkander [illegible] hunne [illegible] [illegible] daarbij zeer luidruchtig; met de bekers werd [illegible], en vrij wat *punch* liep over de tafels.

»te denken, dat ik bij mijne daden acht slaan »zou op derzelver uitwendige gevolgen. Ik heb »in het geheel het oogmerk niet, om gelukkig »te worden! Eeuwig verre van mij zij zulk »een [illegible] *Eudemonismus*".

DE TENTSCHATTING DER JODEN IN TURKIJE.

In vorige eeuwen geraakten eenige *Joden* te *Konstantinopolen* met verscheidene *Turken* in eenen twist over het toekomende leven. De eersten beweerden, dat hunne Natie de eenigste was, die op den algemeenen oordeelsdag in het bezit van het Paradijs zou komen; waarop de *Turken* vroegen: »Wanneer dit, volgens uwe »meening, zoo is; zoo zegt ons toch, waar wij »dan blijven zullen?" De *Joden* hadden de stoutheid niet, van te zeggen, dat de *Turken* geheel daarvan zouden uitgesloten zijn; maar antwoordden alleen: »Gij zult uwe plaats hebben »ten de grenzen van het Paradijs [illegible], en »van verre onze gelukzaligheid aanschouwen." Deze zonderlinge strijd kwam voor den Grootvizier, die, daar hij, bij het geringste voorwendsel, de *Joden* met zwaarder belastingen zocht te drukken, deze gelegenheid daartoe aangreep, en zeide: »Dewijl dan de *Joden* ons »een verblijf buiten de grenzen van het Paradijs »aanwijzen, zoo is het billijk, dat zij ons van »tenten verzorgen, opdat wij niet onder den »blooten Hemel zouden moeten liggen." Te gelijker tijd beval hij, dat de *Joden*, in het gansche *Turksche* Rijk, boven de gewone schatting, jaarlijksch nog eene aanmerkelijke som moesten opbrengen, tot goedmaking der onkosten van de tenten voor den grooten Sultan, en deze belasting moeten zij nog tot op den huidigen dag betalen.

DE TRILLENDE PILAAR AAN DE KERK ST. *NICAISE*, te [illegible].

[illegible] *St. Nicaise*, te *Rheims*, is een meesterstuk der nieuwe gothische bouworde. De fijne bewerking [illegible] en evenredigheden der [illegible] geven denzelven eene gelijkheid met dien der *Munster*-Kerk, te Straatsburg. Dan, de voornaamste merkwaardigheid van deze Kerk is een verschijnsel, dat, in weerwil van alle gedaan onderzoek, nog altijd een raadsel blijft. De Kerk heeft namelijk, gelijk alle gothische gebouwen van dien aard, buitensmuurs een aantal dakpilaren, die grootstendeels meer tot sieraad, dan tot eenig bouwkundig nut, aldaar zijn aangebragt. [illegible] van deze pilaren nu trilt, zoo menigmaal de hamer eener zekere klok in beweging wordt gebragt, of, om beter te zeggen, dezelve volgt de beweging des hamers na.

De pilaar is 40 voeten [illegible], als de klok hangt, en staat 18 voeten van den toren af. Hetzelfde verschijnsel heeft plaats, al belet men de gemeenschap der lucht, gelijk ook, wanneer men den hamer alleen in beweging brengt, zonder dat die de klok aanrake.

De oorzaak van dit verschijnsel weet tot nog toe niemand te verklaren.

REINE ZEDELIJKHEID.

Een Student te *Helmstad* werd ten jare 179[illegible] voor den *Prorector Magnificus* geroepen, en wegens begane buitensporigheden berispt. De welmeenende Hoogleeraar, hem aanmanende, om in het vervolg zich aan dergelijk wangedrag niet weder schuldig te maken, bediende zich ook, onder anderen, van dien grond, dat hij, dusdoende, zijn tijdelijk geluk verwoesten zou. — »Ik bid uwe Magnificentie," gaf de Student ten antwoord, »zoo laag van mij niet

DE DEGEN EN DE KRUK VAN DEN GROOTEN *FREDERIK.*

Toen Napoleon in October 1806 zegevierend in [illegible] der *Pruissische* Monarchie [illegible] intrede [illegible], vond hij, in het Koninklijk Paleis te *Potsdam*, den degen, dien de groote Frederik plagt te dragen, en daarbij ook de kruk, van welke die Vorst in zijne laatste levensjaren zich altijd bediende. Hij beval hierop, zegt men, den degen naar *Parijs* te zenden, als een kostelijk gedenkteeken van Frederiks onsterfelijken heldenroem; maar de kruk aan den regerenden Koning, Frederik Withelm, te doen toekomen, om die bij zijne terugkomst naar *Berlijn* te gebruiken.

VERBETERING VAN DE SCHOTSCHE POSTERIJ.

Zeer kwijnende was de staat van het *Schotsche* Postwezen in den aanvang der voorgaande Eeuw. In 17[illegible] gebeurde het eens, dat de *Londensche* Post, die slechts elke [illegible] eenmaal te *Edimburgh* aankwam, een [illegible] Brief, en dezen nog over zaken der Posterij, aan den Postmeester zelven gerigt, overbragt. Thans komen er in elke week zes Posten te *Edimburgh* aan. Toen waren de *Londensche* Brieven altijd tien dagen oud, nu slechts *drie*. Daar de Posterij destijds bij elke [illegible] verloor, bragt dezelve in den jare 1802 in *Schotland* op, de aanzienlijke som van ruim 85700 *P. Sterl.*

BEMINNELIJKHEID.

Leer u zelven beminnelijk maken door bekwaamheid, wakkerheid en getrouwheid in uwen post; — door vriendelijkheid en bescheidenheid in uwen omgang; [illegible] en dienstvaardigheid jegens uwe medemenschen, en door toegevendheid in zaken die onverschillig zijn.

DE BEMOEIJING.

[illegible] een lastige slaaf, een lang zwerver, een verward hoofd, en voor anderen ten uiterste lastig. Hij bederft al ligt hunne zaken, terwijl hij zijne eigene verzuimt; roept met sprekende daden zijne [illegible] wijsheid en bekwaamheid uit, en verklaart er mede: »Ik ben een hoogmoedig zot!"

DE DRIE SCHOONE GAVEN.

(*Naar een oud Latijnsch* [illegible], *met het oorspronkelijke zelve.*)

Lekkre wijn verkwikt het hart in de vrien-
(denkringen;
Zoeter nog, ô [illegible]! zijn uw prikke-
(lingen;
'T hoogste peil der vreugden is, MARO's lied
(te zingen.
'K wil, geniet ik deze drie, naar geen troost
([illegible].

Bacchus heerlijk vocht verwekt [illegible] het
(tot minnen,
Liefde ontvonkt het Dichter[illegible] in bekoorde
(zinnen,
Dichtkunst doet onsterflijk [illegible] wijd en zijd
(gewinnen;
Ach! ontstond me een van de drie, wat
(zoude ik beginnen?

Zegt me een dwingland: »Drink geen wijn!
('k wil zijn zin hem geven.
»Min geen meisjes!" — ach! ik zou zonder
('t minnen leven.
»Werp uw Lier versmadend weg!" — stout
(zou 'k hem weerstreven.
»Breek uw speeltuig, of gij sterft!" — zingend
(zou ik sneven!

Te PARAMARIBO, *bij* J. J. ENGELBRECHT.